

dæmonem déstruas; Angelum lucis amicum, bonórum provisórem defensorémque constitúas. Domum in tuo nómine cœptam, te ad-jutóre perféctam, bene ✠ dício tua in longum mansúram confirmet. Tuum hæc fundaménta præsidium, cúlmina teguméntum, óstia in-tróitum, penetrália mereántur accéssum. Sit per illustratióem vul-tus tui utilitas hóminum, stabílitás parietum.

Tum Pontifex accedit ad ostium Ecclesiæ, et cum extremitate baculi pasto-ralis facit crucem in parte superiori, et aliam in parte inferiori intrinsecus.

Quo facto deposito baculo, stans ibidem prosequitur, dicens:

Sit pòsitis crux invícta limínibus; utrúque postes grátia tuæ inscriptiône signéntur; ac per multitudínem propitiatiónis tuæ visi-tatórius domus sit pax cum abundántia, sobrietás cum modéstia, redundántia cum misericórdia. Inquietúdo omnis et calámitas longe recédant. Inópia, pestis, morbus, languor, incursúsque malórum spirítuum tua semper visitatióne discédant; ut tua fusa in hoc loco visitatiónis grátia exténsos ejus términos et átria circumácta per-cúrrat; sitque per cunctos ejus ángulos ac recéssus hujus gúrgitis purificátió per lavácrum; ut semper hic lætítia quiétis, grátia ho-spitalitátis, abundántia frugis, reveréntia religiónis, copiáque sit salútis. Et ubi invocátur sanctum nomen tuum, bonórum ómnium succédát cópia, malórum tentaménta procul effúgiant: et mereámur habére nobíscum Angelum pacis, castitátis, caritátis, ac veritátis, qui semper ab ómnibus malis nos custódiat, prótegat, et deféndat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Deinde redit ad dictum locum, ubi aquam benedixit, et stans ibidem ver-sus ad altare majus, mitram in capite tenens, dicit:

Deum Patrem omnipoténtem, fratres caríssimi, in cujus domo mansiões multæ sunt, súpplícis deprecémur, ut habitáculum istud bene ✠ dícere, et custodíre dignétur, per aspersiõem hujus aquæ cum vino, sale, et cinere mixtæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum: Qui cum eo vivit et regnat in uni-táte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Post hæc Pontifex procedit ad primum altare cum mitra; et ibidem in-choat, schola prosequente, Antiphonam sequentem:

CONSECRATIO ALTARIS.

Introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

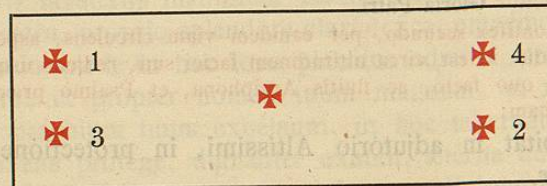
Ps. 42. Júdica me Deus. pag. 134.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta, último per eum benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens:

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, in honórem Dei omnipoténtis, et glo-riósæ Virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, et ad nomen ac memóriam Sancti **N.** In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíri-tus ✠ sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa.

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, etc. Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertie transversa in hunc modum.

Tum Pontifex accedit ad altare secundum, in quo peragit easdem asper-siones, quas confecerit super primum. Quo facto, procedit ad tertium altare, deinde ad quartum et sic deinceps ad reliqua altaria, quæ consecranda erunt.

Quo facto, et finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, Pontifex redit ante medium primi altaris et stans ibidem, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus gènuá. **R.** Leváte.

Singuláre illud propitiatórium in altári crucis pro nobis rediméndis oblátum, in cujus præfiguratióne Patriárcha Jacob lápidem eréxit in título, quo fieret sacrificium, et portæ cœli désuper aperirétur oráculum; súpplícis tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lápidum horum expolitám matériam, supérnis sacrificiis imbuéndam, ipse tuæ ditári sanctificatiónis ubertáte præcipias, qui quon-dam lapídeis legem scripsísti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies tabulam uniuscujusque altaris, aspergens eam, et stipitem de aqua prædicta último per eum benedicta, cum aspersorio de herba hyssopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium primi altaris inchoat Antiphonam, et schola prosequitur:

Aspérges me * Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50. Miserére mei Deus. pag. 136.

Et non dicitur Glória Patri. Interim Pontifex circuit septimo, aspergit-que, et redit, ut supra.

Subsequenter circuit ter Ecclesiam interiùs, tantum aspergendo parietes ejus cum prædicta aqua benedicta, hoc modo.

Finitis dictis Versibus, et septimo circuitu per Pontificem, ut supra, facto, schola cantat Antiphonam:

Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta: bene fundáta est supra firmam petram.

Ps. 121. Lætátus sum in his. pag. 123.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim incepta Antiphona prædicta, Pontifex cum mitra, incipiens retro altare majus, procedit ad dexteram partem, circuiens intrinsecus Ecclesiam, et parietes illius; aspergit eam a parte inferiori, juxta terram, rediens usque ad locum retro altare, unde discessit: quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schola cantat Antiphonam:

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odé-
runt eum a fácie ejus.

Ps. 67. In ecclésiis benedicite. pag. 137.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex secundo, per eandem viam circuiens, aspergit parietes Ecclesiæ in medio, id est, circa altitudinem faciei suæ, rediens usque ad locum unde discessit: quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schola cantat Antiphonam:

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli
commorábitur.

Ps. 90. Dicet Dómino. pag. 138.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex tertio circuit Ecclesiam, incipiens a sinistra parte; et aspergit parietes illius, altius quam secundo, rediens ad locum, unde discessit. Quo facto, adhuc mitram in capite tenens aspergit cum prædicta aqua pavementum Ecclesiæ per medium, incipiens ante altare majus, usque ad portam principalem, deinde per transversum, de uno pariete ad alium. Interim schola cantat tres sequentes Antiphonas cum suis Versiculis:

Domus mea, domus oratiónis vocábitur. *℣.* Narrábo nomen
tuum frátribus meis, in médio Ecclésiæ laudábo te. *sine* Glória Patri.

Alia Antiphona.

Dómine diléxi decórem domus tuæ. *℣.* Et locum habitatiónis
glóriæ tuæ. *sine* Glória Patri.

Alia Antiphona.

Non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli.

Dictis Antiphonis prædictis, et aspersione, ut præmittitur, facta, Pontifex stans cum mitra in medio Ecclesiæ versus ad altare majus, inchoat, et schola prosequitur, Antiphonam:

Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et de-
scendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Dum cantatur Antiphona prædicta, Pontifex stans cum mitra in medio Ecclesiæ aspergit aquam per pavementum, versus Orientem, Occidentem, Aquilonem, et Austrum.

Finita Antiphona, Pontifex, deposita mitra, stans ibidem in medio Ecclesiæ, conversus ad portam principalem, dicit competenti voce:

Orémus. Et ministri: Flectámus genua. *R.* Leváte.

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctificas, effúnde super hanc
oratiónis domum grátiam tuam; ut ab ómnibus hic nomen
tuum invocántibus, auxiliúm tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Chri-
stum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum ibidem stans, adhuc conversus ut prius, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus genua. *R.* Leváte.

Deus sanctificatiónum, omnipotens dominátor, cujus pietas sine
fine sentítur; Deus, qui cœlestia simul et terréna compléctis,
servans misericórdiam tuam pópulo tuo ambulánti ante conspé-
ctum glóriæ tuæ: exáudi preces servórum tuórum; ut sint óculi
tui apérti super domum istam die ac nocte: hanc quoque basilicam
in honórem sanctæ et victoriosíssimæ Crucis, et memóriam Sancti
tui *N.* sacris mystériis institútam clementíssimus dédi ✠ ca, mise-
rátus illú ✠ stra, próprio splendóre clarí ✠ fica, omnémque hóminem
veniéntem adoráre te in hoc loco placátus admítte, propítius respí-
cere dignáre, et propter nomen tuum magnum, et manum tuam
fortem, et bráchium tuum excélsum, in hoc tabernáculo tuo sup-
plicántes libens prótege, dignánter exáudi, æténa defensióne con-
sérvá; ut semper felices, sempérque in tua religióne lætántes, con-
stánter in sanctæ Trinitátis confessióne, fide Cathólica persevérent.
Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum
vivít et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Deinde stans adhuc conversus, ut prius, ibidem extensis manibus ante
pectus, dicit Præfationem:

Per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda. *R.* Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper,
et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens,
æténe Deus, adésto précibus nostris, adésto Sacraméntis, adésto
étiam piis famulórum tuórum labóribus, nobisque misericórdiam
tuam poscéntibus. Descéndat quoque in hanc Ecclésiám tuam,
quam sub invocatióne sancti nóminis tui, in honórem sanctæ Crucis,
in qua coætérnus tibi Fílius tuus Dóminus noster Jesus Christus
pro redemptióne mundi pati dignátus est, et memóriam Sancti
tui *N.* nos indigni consecrámus, Spíritus sanctus tuus, septifórmis
grátiae ubertáte redúndans; ut quotiescúmque in hac domo tua san-
ctum nomen tuum fúerit invocátum, eórum, qui te invocáverint, a
te pio Dómino preces exaudiántur. O beáta et sancta Trínitas,
quæ ómnia purificas, ómnia mundas, et ómnia perónas. O beáta
majéstas Dei, quæ cuncta implet, cuncta cóntines, cuncta dispónis.
O beáta et sancta manus Dei, quæ ómnia sanctificas, ómnia bene-
dicís, ómnia locupléatas. O sancte Sanctórum Deus, tuam clemén-
tiam humíllima devotióne depóscimus, ut hanc Ecclésiám tuam,
per nostræ humilitátis famulátum, in honórem sanctæ et victorio-

síssimæ Crucis, et memóriam Sancti tui **N.** puri ✠ ficáre, bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre perpétua sanctificatiónis tuæ ubertáte dignéris. Hic quoque Sacerdótes sacrificia tibi laudis offerant; hic fidéles pópuli vota persólvant; hic peccatórum ónera solvántur, fidelésque lapsi reparéntur. In hac ergo, quæsumus Dómine, domo tua Spíritus sancti grátia ægróti sanéntur; infírmi recuperéntur; claudi curéntur; leprósi mundéntur; cæci illuminéntur; dæmónia ejiciántur. Cunctórum hic debílium incómmoda, te Dómine annuente, pellántur, omniúmque víncula peccatórum absolvántur. Ut omnes, qui hoc templum beneficia juste deprecáturi ingrediúntur, cuncta se impetrásse læténtur; ut concéssa misericórdia, quam precántur, perpétuo miseratiónis tuæ múnere gloriéntur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, procedit ante primum altare, et ibi cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox deposita mitra, stans ibidem benedicit, dicens:

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Summe Deus, qui summa, et média, ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sancti ✠ fica, et béne ✠ dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stíptitis uniuscujusque altaris per circuitum.

Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce, et clero ad locum in quo Reliquiæ nocte præterita conservatæ fuerunt; et defertur Chrisma usque ad fores Ecclesiæ; sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus gēnuā. R.** Leváte.

Aufer a nobis, quæsumus Dómine, cunctas iniquitátes nostras; ut ad Sancta Sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde Pontifice, accepta mitra, locum ipsum cum Presbyteris, et clero ingrediente, schola cantat Antiphonas sequentes:

O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis, sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Alia Antiphona.

Movéte vos Sancti Dei de mansiónibus vestris, ad loca festínate, quæ vobis paráta sunt.

Alia Antiphona.

Ecce pópulus custódiens judícium, et fáciens veritátem, in te speravérunt Dómine usque in ætérnum.

Alia Antiphona.

Via Sanctórum facta est recta, et iter eórum præparátum est.

Ps. 94. Veníte, exsultémus Dómino. pag. 141.

Et non dicitur Glória Patri, vel, si magis placet, omissis omnibus præmissis Antiphonis cum Psalmo, schola cantat Responsorium de illis Sanctis quorum sunt ipsæ Reliquiæ. Interim Pontifex manet stans juxta Reliquias. Finitis autem Antiphonis cum Psalmo, vel Responsorio prædictis, Pontifex stans ibidem coram Reliquiis, detecto capite, dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectámus gēnuā. R.** Leváte.

Fac nos, quæsumus Dómine, Sanctórum tuórum tibi specialíter dedicáta membra digne contíngere, quorum patrocínia cúpimus incessánter habére. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, imponit incensum in thuribulo, et fit processio, hoc ordine. Procedunt duo ceroferarii cum luminaribus, deinde crux, tum clerus cantans Antiphonas subsequentes; post hos, Sacerdotes portantes feretrum cum Reliquiis, et juxta eos thuriferarius continuo Reliquias ipsas incensans, et immediate ante Reliquias ipsas præcedant aliqua intortitia, deinde Pontifex paratus cum suis ministris. Processione igitur locum ipsum exeunte, Pontifex inchoat primam Antiphonam, schola ipsam et omnes alias sequentes prosequente:

Cum jucunditáte exhibitis, * et cum gáudio deducémini: nam et montes et colles exsiliént, exspectántes vos cum gáudio, allelúja.

Alia Antiphona.

Súrgite Sancti Dei de mansiónibus vestris, loca sanctificáte, plebem benedicíte, et nos hómines peccátóres in pace custodíte.

Alia Antiphona.

Ambuláte Sancti Dei, ingredímuni in civitátem Dómini, ædificáta est enim vobis Ecclesiá nova, ubi pópulus adoráre debet majestátem Dómini.

Alia Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sángine Agni.

Eis igitur ad Ecclesiæ consecrandæ fores pervenientibus, priusquam ingrediantur, dimissa ante fores Ecclesiæ schola Antiphonas prædictas cantante, Pontifex, præcedentibus ipsum duobus ceroferariis, cruce, thuriferario, et Sacerdotibus feretrum Reliquiarum portantibus, circuit Ecclesiam cum ipsis Reliquiis, populo sequente, et clamante:

Kýrie eléison.

Quo facto Pontifex sedens cum mitra in faldistorio, ante fores Ecclesiæ ad id parato, brevi sermone populum alloquitur.

Quanta, fratres caríssimi, Ecclesiis, et Deo dicátis locis habénda sit reveréntia, cánones, et leges, et universális religiósus fidé-

lium cultus declarat. Nulli enim quam in sacris basilicis, Domino offerri sacrificium debet. Præcipiente siquidem Domino per Moysen, tabernaculum cum mensa, atque altari, et æreis vasis, utensilibusque consecratum est ad divinum cultum explendum; ipsum quoque tabernaculum non solum sacrasse, sed oleo quoque linivisse legimus. In ipso autem tabernaculo non alii, quam sancti Sacerdotes, et Levitæ vestibus sacris ornati Sacramenta tractabant, et pro populo oblationes offerbant. Postmodum tam Reges Hebræorum suum templum, quam Romani christiani principes basilicas a se constructas summa in veneratione habuerunt; immunisque ab omni vulgari strépitu, et negotio esse voluerunt; ut domus orationis ad aliud nullum commercium, atque usum accommodaretur. Eamque privilegii, et immunitatis prærogativam habere voluerunt; ut si quis temerarie sacrilegas manus apposuisset, gravissimis suppliciis afficeretur. Non enim justum visum est, domum Dei altissimi temerariis præsumptionibus expositam esse, nec latronum (juxta verbum Veritatis) speluncam esse. Locus est salutis, portus naufragantibus, ad quem de tempestatibus anchora jacitur. Hanc beneficia petituri adeunt, et justæ eorum preces exaudiuntur. Capitalium criminum rei ad hanc fugientes, impunitatem facti, implorantibus Sacerdotibus, accipiunt. Magna ergo veneratione sacratas Domino basilicas adeatis, fratres carissimi, mundique facinoribus Domino oblationes cordis vestri offeratis. De quibus basilicis hæc una est, cui **N.** et **N.** Summi Pontifices privilegia concesserunt, quam vos ædificari fecistis, (vel **N.** ædificari fecit) et nobis humiliter supplicastis, (vel supplicavit) ut eam consecrare dignarémur. Nos autem vestris (vel suis) honestis supplicationibus inclinati, eam in honorem omnipotentis Dei, beatæ Mariæ semper Virginis, et omnium Sanctorum, ac memoriam sancti **N.** dedicamus; et in ejus altaribus Reliquias sanctorum **N.** et **N.** Deo propitio, poni decrevimus, et in altaribus **N.** et **N.** vel in loco **N.** sunt corpora, vel Reliquiæ Sanctorum **N.** et **N.** quæ (vel quas) qui devote visitaverit, indulgentiam **N.** per **N.** concessam obtinebit. Vos insuper moneo, fratres carissimi, ut decimas quæ sunt divina tributa, integre Ecclesiis et Sacerdotibus persolvatis. Has sibi Dominus ad universalis domini signum reservavit. Audite sanctum Augustinum: Decimæ tributa sunt egentium animarum. Quod si decimas dederis, non solum abundantiam fructuum recipies, sed etiam sanitatem corporis, et animæ consequeris. Non igitur Dominus Deus præmium postulat, sed honorem. Deus enim noster, qui dignatus est totum dare, decimam a nobis dignatus est recipere, non sibi, sed nobis sine dubio profuturam. Sed si tardius dare peccatum est, quanto pejus est non dedisse? De militia, de negotio, de artificio redde decimas. Cum enim decimas dando, et terræna

et cœlestia possis præmia promereri, quare pro avaritia duplici benedictione fraudaris? Hæc est enim Dei justissima consuetudo, ut si tu illi decimam non dederis, tu ad decimam revoceris. Dabis impio militi, quod non vis dare Sacerdoti; et hoc tollit fiscus, quod non accipit Christus. Revertimini ad me, inquit Dominus apud Prophetam, et revertar ad vos. Et dixistis: In quo revertemur? Si affiget homo Deum, quia vos configitis me? Et dixistis: In quo configimus te? In decimis, et in primitiis. Et in penuria vos maledicti estis, et me vos configitis gens tota. Inferte omnem decimam in horreum, et sit cibus in domo mea, et probate me super hoc, dicit Dominus: si non aperuero vobis cataractas cœli, et effuero vobis benedictionem usque ad abundantiam, et increpabo pro vobis devorantem, et non corrumpet fructum terræ vestræ; nec erit sterilis vinea in agro, dicit Dominus exercituum. Et beatos vos dicent omnes gentes: eritis enim vos terra desiderabilis, dicit Dominus exercituum. Evitanda est itaque Domini indignatio, solvenda decimæ, et tributa divina persolvenda, nec pro temporali commoda amittenda sunt secutura bona, quæ expectantur. Memores ergo hæc accipite, fratres carissimi, et intellecta pro desiderio complete, ut æterna pro temporalibus accipere beneficia mereamini.

Archidiaconus legat sequentia duo decreta sacrosancti Concilii Tridentini.

Sess. 22. cap. XI. de Reformat.

Si quem clericorum, vel laicorum, quacumque is dignitate, etiam imperiali, aut regali præfulgeat, in tantum malorum omnium radix cupiditas occupaverit, ut alicujus Ecclesiæ, seu cujusvis sæcularis, vel regularis beneficii, Montium pietatis, aliorumque piorum locorum jurisdictiones, bona, census, ac jura etiam feudalia, et emphyteutica, fructus, emolumenta, seu quascumque obventiones, quæ in ministrorum, et pauperum necessitates converti debent, per se, vel per alios, vi vel timore incusso, seu etiam per suppositas personas clericorum, aut laicorum, seu quacumque arte, aut quocumque quæsito colore, in proprios usus convertere, illosque usurpare præsumpserit, seu impedire, ne ab iis, ad quos jure pertinent, percipiantur; is anathemati tamdiu subjaceat, quamdiu jurisdictiones, bona, res, jura, fructus, et redditus, quos occupaverit, vel qui ad eum quomodocumque etiam ex donatione suppositæ personæ pervenerint, Ecclesiæ, ejusque administratori, sive beneficiato, integre restituerit, ac deinde a Romano Pontifice absolutionem obtinuerit. Quod si ejusdem Ecclesiæ patronus fuerit, etiam jure patronatus, ultra prædictas pœnas, eo ipso privatus existat. Clericus vero, qui nefandæ fraudis, et usurpationis hujusmodi fabricator seu consentiens fuerit, eisdem pœnis subjaceat, necnon quibuscum-

que beneficiis privatus sit, et ad quaecumque alia beneficia inhabilis efficiatur; et a suorum Ordinum executione, etiam post integram satisfactionem et absolutiorem, sui Ordinarii arbitrio suspendatur.

Conc. Trident. Sessione 25. cap. XII. de Reformat.

Non sunt ferendi, qui variis artibus decimas Ecclesiis obveniētes, subtrahere moliuntur, aut qui ab aliis solvendas temere occupant, et in rem suam vertunt, cum decimarum solutio debita sit Deo: et qui eas dare noluerint aut dantes impediunt, res alienas invadunt. Praecipit igitur sancta Synodus omnibus, cujuscumque gradus, et conditionis sint, ad quos decimarum solutio spectat, ut eas ad quas de jure tenentur, in posterum Cathedrali, aut quibuscumque aliis Ecclesiis, vel personis, quibus legitime debentur, integre persolvant. Qui vero eas aut subtrahunt, aut impediunt, excommunicentur, nec ab hoc crimine, nisi plena restitutione secuta, absolvantur. Hortatur dehinc omnes et singulos pro christiana caritate, debitoque erga Pastores suos munere, ut de bonis sibi a Deo collatis, Episcopis et Parochis, qui tenuioribus praesunt Ecclesiis, large subvenire ad Dei laudem, atque ad Pastorum suorum, qui pro eis invigilant, dignitatem tuendam, non graventur.

Postea Pontifex ad fundatorem dicat:

Scias, frater carissime, quoniam non permittunt jura Ecclesias sine ministris, ac dote consecrari. Quemadmodum enim dos matrimonium consequitur, sic et ad sustentationem ministrorum facultates necessariae sunt. Ea itaque ratione, frater carissime, scire volumus, quot Sacerdotes, et clericos, et qualem eis honorem vis exhibere, et de quo Ecclesiam dotare proponis. Et, ut intelligas, qualem tibi, atque haeredibus tuis honorem, et commoditatem exhibet Ecclesia, scias, ut gratitudinem ipsam ad fundatores ostendat, quod a sanctis Patribus statutum est, in diei dedicationis anniversario solemni, fundatores et eorum haeredes in processionibus primos esse debere; et si casu ad egestatem pervenerint, grata recordatione, Ecclesia fundatoris piam liberalitatem recognoscit.

Qui ad interrogata, prout sibi placuerit, respondet; de quo fiat publicum instrumentum, si numerus clericorum, honor, et dos sufficiens fuerit. Tunc fundator ipse, et plebs profitentur se jussa Pontificis impleturos. Deinde Pontifex jubet Deum deprecari pro eo, qui Ecclesiam construxit, et dotavit, et pro eo, qui eam consecrari petiit; et concedit illis partem in omnibus bonis, quae ibi fieri continget. Quo facto, Pontifice sic sedente, antequam quis Ecclesiam ingrediatur, schola cantat Responsorium:

Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste, quem erexi in titulum, vocabitur domus Dei, et de universis quae dederis mihi, * Decimas et hostias pacificas offeram tibi. *Ps.* Si reversus fuero ad domum patris mei. *Decimas. ut supra.*

Tum Pontifex, deposita mitra, surgit; et versus ad ostium Ecclesiae, ibidem stans dicit:

Orémus. Et ministri: **Flectamus genua. R.** Levate.

Domum tuam, quaesumus Domine, clementer ingredi; et in tuorum cordibus fidelium perpetuam tibi construe mansionem; et praesta, ut domus haec, quae tua subsistit dedicatione solemnis, tua fiat habitazione sublimis. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Qua Oratione finita, Pontifex, accepta mitra, priusquam ingrediatur, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo, in modum crucis, signat ostium Ecclesiae exterius, dicens:

In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. Porta sis benedicta, sanctificata, consecrata, consignata, et Domino Deo commendata; porta sis introitus salutis, et pacis; porta sis ostium pacificum per eum, qui se ostium appellavit, Jesum Christum Dominum nostrum, qui cum Patre, et Spiritu sancto vivit et regnat Deus in saecula saeculorum. **R.** Amen.

Quo dicto, Presbyteri elevant feretra Reliquiarum, et ingrediendo Ecclesiam cum clero et populo processionaliter, Pontifex cum mitra incipit, et schola prosequitur Antiphonam:

Ingredimini Sancti Dei, * praeparata est enim a Domino habitatio sedis vestrae: sed et populus fidelis cum gaudio insequitur iter vestrum; ut oratis pro nobis majestatem Domini. Alleluja.

Alia Antiphona.

Gaudent in caelis animae Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti; et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

Interim processionaliter vadunt per Ecclesiam. Cum pervenerint ad altaria in quibus Reliquiae sunt condendae, Reliquiis ipsis cum feretris prope altaria positis, et luminaribus juxta illas ardentibus, Pontifex stans cum mitra ante primum altare, inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Exsultabunt Sancti * in gloria, et laetabuntur in cubilibus suis.

Ps. 149. Cantate Domino. *pag. 146.*

Ps. 150. Laudate Dominum. *ibid.*

Et non dicitur Gloria Patri, sed repetitur Antiphona. Qua dicta, Pontifex, deposita mitra, versus ad primum altare dicit:

Orémus.

Deus, qui in omni loco dominationis tuae clemens ac benignus dedicator assistis, exaudi nos, quaesumus, et concede, ut inviolabilis permaneat hujus loci consecratio; et beneficia tui muneris, universitas fidelium quae tibi supplicat, percipere mereatur. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo signat confessionem, id est, sepulchrum primi altaris, in quo Reliquiae sunt reponendae, in quatuor angulis, faciens in singulis signum crucis, et dicens:

Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hoc sepúlchrum. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax huic dómui.

Deinde deposita mitra, recondit veneranter vasculum ipsum cum Reliquiis, et aliis, prout hesternae die per eum fuit sigillatum, in sepulchro altaris; quibus reconditis, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Sub altáre Dei * sedes accepístis Sancti Dei, intercédite pro nobis ad Dóminum Jesum Christum. **V.** Exsultábunt Sancti in glória. **R.** Et lætabúntur in cubílibus suis.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur.

Interim dum præmissa cantantur, Pontifex sine mitra thurificat Reliquias inclusas. Quo facto, imposita sibi mitra, accipit tabulam seu lapidem cum quo debet claudi sepulchrum, in manum sinistram; et pollicem dexteræ manus intingit in sanctum Chrisma; et cum eo facit in medio dictæ tabulæ sive lapidis, de subtus, signum crucis, dicens:

Conse ✠ crétur, et sancti ✠ ficétur hæc tábula, (vel hic lapis) per istam unctiónem, et Dei benedictiónem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Et mox linit cum cæmento, ponit, et cõaptat tabulam, seu lapidem super sepulchrum, claudens illud, et inchoans, schola prosequente, Antiphonam:

Sub altáre Dei * audívi voces occisórum dicéntium: Quare non deféndis sánguinem nostrum: Et accepérunt divínium respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum.

Alia Antiphona.

Córpóra Sanctórum in pace sepúlta sunt: et vivent nómina eórum in ætérnum. **V.** Glória Patri, et Filio, et Spíritui sancto. **R.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condís habitáculum, da ædificatióni tuæ incrementa cœléstia: et præsta; ut quorum hic Reliquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Tunc accepta mitra, Pontifice prius incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam tabulam, seu lapidem super sepulchrum; deinde Pontifex intingit iterum pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo format signum crucis super eandem tabulam, sive lapidem, dicens:

Signé ✠ tur, et sancti ✠ ficétur hoc altáre. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Quo facto Pontifex procedit ad secundum altare, ibique omnes actiones iterat incipiens ab Oratione Deus, qui in omni loco etc. pag. 419, et inchoat, schola prosequente, Antiphonas quotquot altaria erunt consecranda. Quo facto, procedet ad tertium altare, deinde ad quartum, et sic deinceps ad reliqua altaria, quæ consecranda erunt.

Tum Pontifex redit ad altare primum et imponit incensum in thuribulum, dicens:

Ab illo benedicáris, in cujus honóre cremáberis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. **R.** Amen.

Et dextera manu producit desuper signum crucis, et deposita mitra, inchoat, schola prosequente, cantum:

Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: Et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei. Allelúja.

Interim cum mitra thurificat primum altare undique ad dexterum, et sinistrum latus, ante, et desuper. His peractis Pontifex cum thuribulo procedit ad secundum altare, quod thurificat eodem modo ac primum, atque ita porro facit in reliquis. Ultimo altari thurificato redit ad primum altare et præmisso cantu finito, stans coram eo sine mitra, dicit:

Orémus.

Dirigátur orátio nostra, quæsumus Dómine, sicut incensum in conspéctu tuo, et copiósá benefícia christiánus pópulus assequátur; ut quicumque tibi in his altáribus sacránda libámina devótus obtúlerit, vel sacráta suscepérit; et vitæ subsidiá præsentis accípiat, et remissiónem ómnium peccatórum páriter consequátur, et grátiam sempitérnæ redemptiónis percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensas altarium cum linteis mundis, et mox Pontifex thurificat super primam mensam in modum crucis, in medio, et in quatuor ejus cornibus; postea thurificat super reliqua altaria, ut incensaverit super primum. Quo facto, Pontifex redit ad primum altare et ponit iterum incensum in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, Ab illo benedicáris, etc. ac tradit Sacerdotibus superpelliceis indutis, qui continue altaria circueunt incensando, donec consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illa incensat; tunc enim Pontifici thuribulum præsentant; et per Pontificem thurificato, illud iterum accipiunt, et, ut prius, incensant. Tum Pontifex adhuc cum mitra stans inchoat, schola prosequente, Responsorium:

Dirigátur * orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo Dómine. **V.** Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter primum altare ad dexteram continue thurificando. Peracta primi altaris thurificatione Pontifex procedit ad secundum altare, quod thurificat ut primum, deinde ad reliqua accedit eodemque modo incensat. Finita incensatione, Pontifex redit ad primum altare et inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

Eréxit Jacob * lápidem in título fundens óleum désuper: votum vovit Deo Jacob.

Ps. 83. Quam dilécta. pag. 119.

Et in fine non dicitur Glória Patri.

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti cantantur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et quatuor ejus cornibus, in locis, in